

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/258/2020
Identifikačné číslo spisu: 1110200427
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1110200427.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľa Ing. V. Q., bývajúceho v O., Z. XX, zastúpeného spoločnosťou BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Landererova 8, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Branislav Jablonka, PhD., o umorenie zmeniek, proti povinnému zo zmeniek Ing. arch. Q. E., bývajúcemu v O., J. XX, zastúpenému advokátskou kanceláriou LÖWY & LÖWY s.r.o., so sídlom v Bratislave, Slowackého 56, a zmenkovými ručiteľmi 1/ Ing. arch. Q. Z., bývajúcim v O., Z. XX, zastúpeným advokátskou kanceláriou SCHWEIZER LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Palisády 32, 2/ K + K Technology s.r.o., so sídlom v Bratislave, Hrobákova 12, zastúpenou advokátskou kanceláriou LÖWY & LÖWY s.r.o., so sídlom v Bratislave, Slowackého 56, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1UL/1/2010, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2020 sp. zn. 7CoD/3/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinný zo zmeniek a zmenkový ručiteľ 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.
Zmenkovému ručiteľovi 1/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 20. augusta 2019 č. k. 1UL/1/2010-173 konanie voči zmenkovému ručiteľovi 3/ zastavil (výrok I), zamietol návrh navrhovateľa na umorenie bližšie označených zmeniek (výrok II) a uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť povinnému zo zmeniek a ručiteľom 1/ a 2/ náhradu trov konania (výrok III a IV).

1.1. Uviedol, že zmenkový ručiteľ 3/ zanikol výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu dňa 18.05.2016, preto pre nedostatok procesnej spôsobilosti účastníka konania súd konanie voči ručiteľovi 3/, zastavil.

1.2. Po posúdení návrhu navrhovateľa a vyjadrení a námietok povinného a ručiteľov zo zmeniek 1/ a 2/ dospel súd prvého stupňa k záveru, že návrh navrhovateľa na umorenie predmetných zmeniek nie je dôvodný. Mal za to, že navrhovateľ nepreukázal skutočnosť, že predmetné zmenky, ktorých umorenia sa v konaní domáha sú stratené, a to práve z dôvodu, že z prehlásenia jeho manželky Q. Q. zo 17. septembra 2007 vyplýva, že táto ako ním poverená osoba dňa 17. septembra 2007 dobrovoľne

odovzdala predmetné zmenky povinnému proti plneniu, nakoľko povinný si svoj záväzok z predmetných zmeniek splnil v celom rozsahu. Momentom odovzdania predmetných zmeniek sa držiteľom zmeniek stal povinný, ktorý v rámci voľnej dispozície s predmetnými zmenkami tieto zničil, aby tak predišiel prípadnému zneužitiu predmetných zmeniek proti jeho osobe v budúcnosti. Súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že ak aj povinný následne po prevzatí predmetných zmeniek tieto zničil, nemožno toto považovať za dôvod umorenia predmetných zmeniek z dôvodu ich zničenia, nakoľko nejde o zničenie predpokladané zákonom - teda zničenie náhodou v dôsledku rôznych okolností, respektíve úmyselné zničenie listiny neoprávnenou osobou za účelom zmarenia plnenia z listiny.

1.3. Vzal do úvahy aj skutočnosť, že ak by mal rozhodovať prísne formálne, a pre umorenie predmetných zmeniek by posudzoval iba skutočnosť, že predmetné zmenky sú zničené, umorením predmetných zmeniek by sa povinný z predmetných zmeniek dostal do neistého postavenia, nakoľko navrhovateľ by v zmysle takéhoto rozhodnutia súdu mohol od neho opätovne požadovať zaplatenie súm z predmetných zmeniek, a to aj napriek tomu, že svoj dlh voči navrhovateľovi riadne splnil.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie navrhovateľa uznesením z 29. apríla 2020 sp. zn. 7CoD/3/2019 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a povinnému zo zmeniek a zmenkovým ručiteľom 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. K odvolacej námietke, že súd prvého stupňa nedoručil navrhovateľovi pred rozhodnutím vo veci prehlásenie p. Q. Q. zo dňa 17. septembra 2007 (ďalej len „prehlásenie“) odvolací súd uviedol, že nemožno súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa, že nedoručením vyjadrenia povinného zo zmeniek a zmenkového ručiteľa 2/ (doručené súdu prvého stupňa 14. januára 2019) mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V uvedenom podaní povinný zo zmeniek a zmenkový ručiteľ 2/ len zopakovali svoje námietky proti návrhu na umorenie zmeniek a nad rámec uvedeného pripojili aj prehlásenie, na ktoré už v predchádzajúcom vyjadrení poukazovali. Vychádzajúc z toho, že povinný zo zmeniek už vo vyjadrení z 18. mája 2010, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 28. júna 2010, uviedol: „zmenky, ktorých umorenia sa navrhovateľ domáha, boli Ing. Arch. E. vydané manželkou navrhovateľa Q. Q. ..., ktorá ich vydala na základe splnomocnenia navrhovateľa Ing. Arch. E., a to oproti prevzatíu finančných prostriedkov.... K odovzdaniu zmeniek a prevzatíu finančného plnenia zo strany Q. Q. došlo dňa 17.09.2007.“, možno konštatovať, že navrhovateľ sa mohol k uvedeným tvrdeniam vyjadriť. Uvedené právo navrhovateľ aj využil, a to podaním z 10. júla 2010, v ktorom namietal, že jeho manželka prevzala od povinného zo zmenky tieto zmenky ako aj finančné prostriedky. Pričom opätovne na vyjadrenie povinného zo zmeniek z 18. mája 2010 súd prvého stupňa upriamil pozornosť aj v uznesení zo dňa 22. septembra 2016 č.k. 1UL/1/2010-120. Nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní spochybnil aj zmenkový ručiteľ 1/ v podaní z 15. novembra 2016, zmenkový ručiteľ 2/ v podaní z 21. novembra 2016 ako aj povinný zo zmeniek v podaní z 21. novembra 2016, pričom všetci zhodne poukazovali na to, že manželka navrhovateľa Q. Q. predložila dňa 17. septembra 2007 originály zmeniek a zmenky jej boli vyplatené. Navrhovateľ tak mal vedomosť o tvrdení povinného zo zmeniek, že predmetné zmenky boli predložené jeho manželkou a boli jej aj vyplatené a napriek uvedenému nepreukázal stratu alebo odcudzenie predmetných zmeniek. Preto, i keď súčasťou prehlásenia nebolo aj osobitné poverenie pre pani Q. Q. na odovzdanie predmetných zmeniek, bol súd prvého stupňa povinný prikloniť sa k jednému z účastníkov konania a vyhodnotiť ním predložené a navrhnuté dôkazy ako spôsobilé privodiť mu v konaní úspech. V opačnom prípade by sa súd dopustil odmietnutia spravodlivosti (denegatio iustitiae).

2.2. Odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že konanie o umorení listín podľa ust. § 185i a nasledujúcich OSP má nespоровý charakter. Účelom tohto konania nemôže byť riešenie sporov týkajúcich sa práv k listine, prípadne práv vyplývajúcich z listiny, o ktorej umorenie ide. Preto ak navrhovateľ v konaní o umorení listiny predloží príslušnému všeobecnému súdu perfektný návrh a v priebehu konania nevyjdú najavo žiadne skutočnosti spôsobilé relevantne spochybniť tvrdenú stratu alebo zničenie dotknutej listiny, potom konajúci všeobecný súd listinu vyhlási za umorenú. Akonáhle však v umorovacom konaní, a to predovšetkým v dôsledku uplatnenia prihlášky alebo podania námietky na základe vydaného umorovacieho ediktu vyjdú najavo právne významné (teda nielen tvrdené, ale aj preukázané) pochybnosti o strate alebo zničení listiny, ktorých odstránenie by konanie o umorení listiny pretransformovalo do roviny sporového konania, všeobecný súd musí návrh na umorenie listiny zamietnuť, pretože v takom prípade spor treba riešiť v „klasickom“ sporovom konaní podľa § 80 písm. b) alebo c) OSP.

2.3. Odvolací súd nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa, že súd prvého stupňa rozhodol predčasne a nedôvodne, nakoľko aj v prípade, ak sa by sa v konaní o umorení vyskytol stav dôkaznej núdze, je súd povinný o návrhu navrhovateľa rozhodnúť. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že návrh navrhovateľa na umorenie vlastných zmeniek zamietol z dôvodu, že dospel k záveru, že navrhovateľ nemá právny záujem na umorení predmetných zmeniek (§ 185j ods. 1 OSP), nie z dôvodov podľa ust. § 185m ods. 1 OSP. Pričom svoje rozhodnutie súd prvého stupňa založil nielen na prehlásení, ale aj na vyjadreniach a námietkach povinného a ručiteľov zo zmeniek 1/ a 2/.

2.4. V súvislosti s nesprávnymi skutkovými zisteniami, ktoré rovnako navrhovateľ namietal v odvolaní, odvolací súd poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v bode 16 rozhodnutia: „z dôvodu, že z prehlásenia jeho manželky, Q. Q., zo dňa 17.09.2007 vyplýva, že táto ako ním poverená osoba dňa 17.09.2007 dobrovoľne odovzdala predmetné zmenky povinnému proti plneniu, nakoľko povinný si svoj záväzok z predmetných zmeniek splnil v celom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ, prostredníctvom svojej manželky predmetné zmenky, ktorých umorenia sa v konaní domáha, dobrovoľne odovzdal povinnému a zároveň vystaviteľovi predmetných zmeniek proti plneniu a to práve z dôvodu, že povinný už voči navrhovateľovi nemal žiadne dlhy, ktoré by pokrývali predmetné zmenky"... Uvedené skutkové závery súdu prvého stupňa vychádzali z obsahu prehlásenia, v ktorom je uvedené, že pani Q. Q. na základe súhlasu oprávneného odovzdala Ing. Arch. Q. E. jeho vlastné zmenky. Rovnako z obsahu prehlásenia vyplýva, že zo strany Ing. Arch. Q. E. boli ku dňu 17. septembra 2007 splnené všetky finančné záväzky, ktoré boli zabezpečené bližšie uvedenými vlastnými zmenkami. Tieto skutkové závery boli podporené aj vyjadrením zmenkového ručiteľa 1/ (čl. 129). Skutkové zistenia súdu prvého stupňa preto zodpovedali vykonaným dôkazom a výsledok hodnotenia dôkazov bol v súlade s ust. § 132 OSP, a súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov vyplynuli a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 OSP. Súd prvého stupňa tak postupoval procesne správne, keď vychádzajúc z vykonaného dokazovania zamietol návrh navrhovateľa na umorenie listín z dôvodu, že navrhovateľ nemá na umorení listín právny záujem. Nedôvodnou sa tak javila námietka navrhovateľa, že bez preukázania jeho súhlasu s odovzdaním zmeniek pani Q. Q. bola naplnená podmienka pre umorenie zmeniek z dôvodu ich strany.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP. Navrhol, aby dovolací súd zrušil obe rozhodnutia nižších súdov a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania. Po rekapitulácii priebehu súdneho konania v podstatnom namietal, že pred vydaním prvostupňového rozhodnutia mu nebolo doručené prehlásenie a tým mu ani nebola daná možnosť sa k nemu vyjadriť. Spochybnil tiež autenticitu prehlásenia, ako aj nedostatok poverenia pre Q. Q.. Uvedené skutočnosti namietal aj v odvolacom konaní.

4. Povinný zo zmeniek a zmenkový ručiteľ 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhovateľa navrhli, aby dovolací súd dovolanie odmietol a priznal im náhradu dovolacích trov. V podstatnom uviedli, že navrhovateľ v dovolaní (iba) zopakoval obsah odvolania. K námietkam povinnej strany mal navrhovateľ možnosť sa v priebehu súdneho konania vyjadriť, čo aj urobil. Prehlásenie mu bolo doručené s rozhodnutím, avšak sa k nemu vyjadril v odvolaní a dovolaní. Poukázali tiež na nesporný charakter posudzovaného súdneho konania, na význam podaných námietok v ňom a na možnosť vzniku sporového konania (III. ÚS 66/2012).

5. Zmenkový ručiteľ 1/ sa k dovolaniu navrhovateľa nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci umorenia zmeniek, pre ktoré toto konanie - začaté pred účinnosťou Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), vzhľadom na ustanovenie § 396 ods. 4 CMP - platí, že sa dokončí podľa doterajších predpisov, t. j. ustanovenia §185i a nasl. OSP.

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 4Cdo/209/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie navrhovateľa, že v konaní došlo k ním tvrdeným vadám zmätočnosti.

14. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

15. V danom prípade navrhovateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, keď namieta, že mu nebolo doručené prehlásenie a tým mu ani nebola daná možnosť sa k nemu vyjadriť. Ďalej namieta vady v procese zisťovania skutkového stavu a v procese dokazovania (bod 3).

16. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu v prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku

všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

17. Dovolací súd v súvislosti s namietanými vadami v procese zisťovania skutkového stavu a v procese dokazovania uvádza, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto v zásade nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, avšak tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

18. V nadväznosti na uvedené dovolací súd pripomína konštatovanie ústavného súdu uvedené v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 61/2019, v zmysle ktorého je opodstatnený názor, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovoláním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Navrhovateľ porušenie práva na spravodlivý proces vyvodzuje predovšetkým z toho, že mu nebolo doručené prehlásenie a tým mu ani nebola daná možnosť sa k nemu vyjadriť (bod 3).

19.1. Z obsahu spisu vyplýva, že súčasťou vyjadrenia povinného zo zmieniek a zmenkového ručiteľa 2/, doručeného súdu 14. januára 2019 bolo tiež prehlásenie, z ktorého vyplývalo, že manželka navrhovateľa dňa 17. septembra 2007 na základe súhlasu navrhovateľa odovzdala povinnému zo zmieniek sporné zmenky proti ich vyplateniu (č.l. 158 a 160 spisu). Toto prehlásenie (spolu s vyjadrením povinného zo zmieniek a zmenkového ručiteľa 2/) bolo navrhovateľovi doručené (až) spolu s prvostupňovým uznesením dňa 2. septembra 2019.

19.2. Uvedenú skutočnosť navrhovateľ potom namietal v rámci podaného odvolania (č.l. 183 až 187 spisu) a stala sa predmetom aj argumentácie odvolacieho súdu (body 14 a 15 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia). Odvolací súd v zhode so zisteniami dovolacieho súdu v tejto súvislosti uviedol, že v podaní doručenom súdu 14. januára 2019 povinný zo zmieniek a zmenkový ručiteľ 2/ len zopakovali svoje námietky proti návrhu na umorenie zmieniek a nad rámec uvedeného pripojili aj prehlásenie, na ktoré už v predchádzajúcom vyjadrení poukazovali. Povinný zo zmieniek už vo vyjadrení z 18. mája 2010, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 28. júna 2010, uviedol: „zmenky, ktorých umorenia sa navrhovateľ domáha, boli Ing. Arch. E. vydané manželkou navrhovateľa Q. Q. ..., ktorá ich vydala na základe splnomocnenia navrhovateľa Ing. Arch. E., a to oproti prevzatiu finančných prostriedkov....K odovzdaniu zmieniek a prevzatiu finančného plnenia zo strany Q. Q. došlo dňa 17.09.2007." V reakcii navrhovateľ v podaní z 10. júla 2010 nesúhlasil s tým, že jeho manželka vydala povinnému zo zmienky sporné zmenky a prevzala od neho finančné prostriedky (č.l. 23 spisu). Na vyjadrenie povinného zo zmieniek z 18. mája 2010 opätovne súd prvého stupňa upriamil pozornosť v uznesení zo dňa 22. septembra 2016 č.k. 1UL/1/2010-120 (č.l. 121 spisu). V podobnom duchu sa vyjadrili aj zmenkový ručiteľ 1/ v podaní z 15. novembra 2016 (č.l. 129 spisu), zmenkový ručiteľ 2/ v podaní z 21. novembra

2016 (č.l. 132 spisu) ako aj povinný zo zmienek v podaní z 21. novembra 2016 (č.l. 134 spisu), pričom všetci zhodne poukazovali na to, že manželka navrhovateľa Q. Q. predložila dňa 17. septembra 2007 originály zmienek a zmenky jej boli vyplatené. Nižšie súdy na základe uvedeného ustálili, že navrhovateľ mal vedomosť o tvrdení povinného zo zmienek, že predmetné zmenky boli predložené jeho manželkou a boli jej aj vyplatené. Preto, i keď súčasťou prehlásenia nebolo aj osobitné poverenie pre pani Q. Q. na odovzdanie predmetných zmienek, bol súd prvého stupňa povinný prikloniť sa k jednému z účastníkov konania a vyhodnotiť ním predložené a navrhnuté dôkazy ako spôsobilé privodiť mu v konaní úspech. V opačnom prípade by sa súd dopustil odmietnutia spravodlivosti (denegatio iustitiae).

20. Pri posudzovaní práva na spravodlivý proces je potrebné zohľadniť aj možnosť účastníka resp. odvolacieho súdu korigovať nesprávny postup prvostupňového súdu. Najvyšší súd tento aspekt zdôraznil už dávnejšie napríklad v rozsudku sp. zn. 2Cdo/29/1992 (pozri R 39/1993), v ktorom uviedol, že podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ OSP (plne aplikovateľné aj za účinnosti CSP) nie je splnená, ak sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania (porov. sp. zn. 3Cdo/204/2013, 5Cdo/209/2009, 5Cdo/185/209, 3Cdo/57/2011 ako aj IV. ÚS 41/2014). Aplikujúc uvedené na konkrétnu vec potom navrhovateľovi nebolo postupom súdov odopreté, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, pretože relevantná obrana protistrany, súvisiaca s prehlásením bola materiálne v hre už pred doručením tohto prehlásenia súdu, navrhovateľ v súvislosti s oneskoreným doručením prehlásenia mohol uplatniť svoj vplyv na konanie podaním odvolania, čo aj urobil a odvolací súd primerane dostatočným spôsobom na uvedenú námietku reagoval. Inak povedané nesprávny postup prvostupňového súdu spočívajúci v nedoručení prehlásenia navrhovateľovi ešte pred doručením ostatného prvostupňového uznesenia bola materiálne priebehom prvostupňového konania (pozri bod 19.2.) ako aj samotným navrhovateľom v rámci podaného odvolania a nosnými dôvodmi odvolacieho súdu konvalidovaná.

21. V neposlednom rade najvyšší súd pri posudzovaní intenzity nepochybne nesprávneho postupu prvostupňového súdu zohľadnil v okolnostiach posudzovanej veci (aj) nesporový charakter konania o umorení listiny podľa § 185i a nasl. OSP, ktorého účelom nemôže byť riešenie sporov týkajúcich sa práv k listine, prípadne práv vyplývajúcich z listiny, o ktorej umorenie ide, pretože tento aspekt sa má/mal primárne riešiť v „klasickom“ sporovom konaní podľa § 80 písm. b/ alebo c/ OSP [rozhodná procesno-právna úprava v danej veci, pozn. (III. ÚS 66/2012)].

22. Vzhľadom k tomu, že v dovolaní sa nedôvodne namieta existencia procesnej vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP, najvyšší súd dovolanie navrhovateľa odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.